

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLE BLADET

MEMENTO VIVERE

12 sider

APRIL 1953

Pris: 25 øre

HANS HARTVIG MÖLLER

FEBRUAR 1873 - APRIL 1953

SKOLEKOMEDIEN 1953

På mange skoler indtager skolekomedien en central plads i undervisningen. Der er et omfattende samarbejde mellem eleverne på den ene side og dansklærere, historielærere, sanglærere og tegnelærere på den anden, og som resultat får man ofte skolekomedier, som det er en virkelig nydelse at overvære.

Gl. Hellerup fik også en god skolekomedie i år, men den opstod ikke af det store samarbejde mellem alle skolens kvalificerede kræfter. Nu bliver det hele jo også vanskeliggjort af det meget primitive teater, og når vi nu skal se på skolekomedien 1953 i detaljer, må vi tage dette forhold i betragtning.

"Kærlighed uden Strømper" kræver et litterært kendskab, hvis man vil have det fulde udbytte. Der er dog så meget umiddelbart morsomt, at alle kan få glæde af stykket. At se drenge i pigeroller virker altid morsomt. Schyberg illuderede dog egentlig så udmærket som kvinde, at man slet ikke blev mindet om kønnet.

Gretes stemme var noget grov, og om torsdagen havde hun udtalte bakkenbarter, men trods dette virkede hun overbevisende feminin. Det var en god præstation. For at blive ved pigerne tager vi Mette med. Hun så tung ud. En virkelig sund kvinde at se på - sådan anatomisk. Med hende blev man ikke snydt, det skulle da lige være, hvis hun skulle tale på vers. Det virkede noget lirekasseagtigt, men trods det - måske netop derfor - udfyldte Jan Jensen sin rolle godt. Det svage køn spillede godt. Det gjorde det stærke også.

Af karlfolket klarede Bjarnt sig vist bedst - og dog - Kurt Hansen var også god som Mads. Vi siger fifty, fifty.

Johan spillede godt. Det gik på livet løs. Han er sandelig ikke bange for at optræde. Så modig er han, at han, da han stod på stolen, var ved at overdrive, men det tilgives gerne. Hatten af for Bjarnt og behold den af for Kurt. Mads var ganske vist flere gange over strengen og spillede kløvn, men han gjorde det så aldeles charmerende, at det kun forøgede velværet ved at se stykket. Det var et værdigt elsker- og rivalpar. Vi har nu konstateret, at alle hovedpersonerne virkede fortrinligt. Den eneste, der faldt ud, var Jesper i Tønsbergs skikkelse.

Tønsberg spillede kun kløvn. Der var ikke spor menneskeligt ved ham, og det var synd, for rollen er god, og det er kedeligt, at se en god rolle blive ødelagt. Det modsatte var tilfældet med Mercurius. Han spillede en dårlig rolle godt. Mon Wessel ikke skulle have sluttet "Kærligheden" med de mange selvmord? Men det kan Bendix jo ikke gøre for. Han har talent. Tilsammen gav aktø-

(forts. s. 9)

FRA SOYA'S BUNKE HAR VI LÅNT:

Vi gør de levende for små og de døde for store.

*

Den, der vil en indvending, finder den altid.

*

Man kunne jo også glæde sig over det, en mand kan, og ikke lede med lygte efter det, han ikke kan.

*

Anmelderen er altid klogere end kunstneren. I hvert fald i anmeldelsen.

*

Det er ikke vanskeligere at blive dramatiker end at blive eskimo.

*

Radioen påtænker at indføre den bestemmelse, at lyttere, der skriver og protesterer, skal vedlægge

- 1) deres fotografi,
- 2) deres intelligenskvotient.

En sådan reform ville fortælle radioens ledelse, hvor megen vægt den skal tillægge de forskellige protester.

*

Annonce

Alle, der har tænkt at sende blomster til min begravelse, bedes venligst undlade dette og i stedet tilstille mig beløbet omgående.

Soya.

. . . er den da nødvendig?

For nogen tid siden skrev Knud Lundberg en bemærkelsesværdig artikel -- "Et forsvar for den naturlige dovenskab" -- i "Information". Vi bringer her uddrag af den.

Det var ikke så forfærdelig mange af mine kammerater i mellemkolen, der kunne bryste sig af, at de ikke læste lektier om aftenen. Og de blev færre og færre i gymnasietiden og under det såkaldt fri studium.

Jeg kan ikke vise, at grunden til en del af de senere neuro-

(forts. s. 9)

MÅNEDENS INTERVIEW:

Redaktør, cand. mag. Harald Engberg anmelder

D A N S K U N D E R V I S N I N G E N

Jeg går hen ad en lang gang i Politikens hus. Gangens vægge er forsynede med billeder af berømtedder, der har besøgt bladet og ind imellem er originalerne til Bo Bojesens vittighedstegninger anbragt. Et stykke nede sidder det lille skilt, jeg søger, med Harald Engbergs navn. Det er ham selv, der lukker op, da jeg banker på. Kontoret er lille og elegant med lyse møbler med blått be-
træk. Uden for vinduet, der vender ud mod Rådhuspladsen, er håndværkerne ved at sætte resultatlisterne op til valget.

- Nå, hvad skal vi så snakke på? spørger redaktør Harald Engberg, mens han smuldrer pladetobakken mellem hænderne.

- Hvad med at lade det gå ud over danskundervisningen?

- Danskundervisningen, gentager han og sætter sig i sofaen, dens væsentligste fejl er i hvert fald, at den ikke beskæftiger sig mere med verdenslitteraturen. Vel er vi indbyggere i et lille land, der må værne om vore værdier, men hvad betyder "En dansk Students Eventyr", som der ofres så megen tid på at læse? Jeg kan huske, hvordan jeg selv stiftede bekendtskab med verdenslitteraturen. Det var i min gymnasietid på Schneekloth's skole, da kom skuespilleren P.A. Rosenberg... ham kender De vel ikke? - nej, det var en underlig mand med et hoved, der lignede en skildpadde, og med en mærkelig lasket hals... og læste op for os. Det var noget af det rigtige! I dag går en dansk student ud uden at kende noget videre til for eks. Shakespeare. Hvis jeg lægger et stykke tekst foran ham, vil han heller ikke kunne gruppere det, men forgæves søge efter et årstal, han kan slynge ud. Det skyldes simpelthen, at man mener, at gymnasiasterne helst skal snuse til lidt til det hele i stedet for virkeligt at fordybe sig i enkelte dele af litteraturen, som man gør i Amerika.

Det er timeplanen, der er noget i vejen med, fortsætter Harald Engberg, efter at have fået ild på piben igen. Den er som et skuffedarium, hvor man propper mere og mere ind, og før eller siden må bagklædningen gå ud. Allerede nu når man ikke længere end til 1870 eller måske 1900. Og hvad kan man? Det er ikke lærerkræfterne, der er noget i vejen med, der er mange og dygtige dansklærere, men det er som sagt timeplanen. Hvad betyder det, at man kender Bødtchers dødsår, når det er det eneste?

- Mener De så, at litteraturhistorien skal udgå?

- Ja, hvad betyder dog litteraturens kongerække? Det man skal lære er at læse, man skal lære en metode! Jeg kan huske, at vi på Schneekloth havde noget, der hed månedslæsning, det vil sige, der cirkulerede nogle eksemplarer af en bog, og når alle havde læst den, diskuterede vi den- Dengang gik det ikke så godt, for forældrene blev forargede, og af den grund, var der flere dansk-lærere, der slet ikke ville have noget at gøre med det. Jeg tror.... ja, det er i Kirks "Fiskerne", at en mand bliver lidt for ivrig, men da hun har et kors om halsen, bringer det ham på bedre tanker. Men da forældrene kikkede i disse bøger og læste sådant noget og fik at vide, at den bog havde deres dreng fået på skolen, blev der ballade. Men i dag ville jeg tro, sådant noget bedre kunne gå!

Men I har det ikke? Det var dog mærkeligt!

Nu kommer journalisten op i redaktør Engberg, og rollerne byttes om.

- Er der da ikke mange, der læser lyrik? spørger Harald Engberg.

- Næ, det højeste de fleste hæver sig til er at læse Halfdan Rasmussens tosserier! svarer jeg.

Det var da mærkeligt! Forøvrigt er den jo også meget forsømt, fortsætter Engberg. Lyrikken behandles på en helt forkert måde! Det er da slet ikke meningen, at den skal forstås, den skal anes! Det vigtigste er, at den vækker associationer hos læseren.

- Men det får man ingen karakterer for!

- De mener altså, at eksamen er lagt forkert an? Det kan man godt sige. Men man kunne godt undersøge, om et stykke lyrik vakte nogen følelser hos eleven, og dem kunne han så forklare. Hvis ikke, kunne jeg sige, at den elev er komplet uden forståelse af lyrik. Dertil kunne De svare, at det ikke var hans skyld, men det er det nu til dels. Det er nemlig en vane at læse lyrik, ligesom det er en vane at høre musik og gå i teateret. Hvis man bliver ved og ved med at arbejde med en kunstart, forstår man den tilsidst.

- Ja, men hvem har tid til det?

- Det vil jeg give Dem ret i! Gymnasiasterne har alt for meget at bestille! Mange lærere føler også, at man skulker, når man spiller skolekomedie, men man får såmænd rigelig valuta for de tabte timer.

- Skulle man da forlægge undervisningen til Det Kongelige Teater?
(forts. side 8)

VI KONTAKTER EN GOD IDE!

De gymnasiaster, realister og 4'mellem'er, der har købt dette nummer af "Skolebladet" gennem klassernes førere har sikkert opdaget, at der inden i bladet ligger et andet blad, nemlig et ved navn "Kontakt".

Hvad er det for noget, og hvorfor har "Skolebladet"s redaktion givet penge ud til et så anseligt indkøb af dette blad?

"Kontakt" er - som der står under dets overskrift - fællesorgan for danske skoleblade, hvad der måske ikke siger så meget, så lad mig derfor forklare nærmere. Gymnasiet er en meget vigtig institution, ikke blot for gymnasieeleverne selv, men for hele det danske samfund. Fra den akademiske kreds rekrutteres jo hovedparten af de borgere, der senere på den ene eller den anden måde kommer til at medvirke ved landets styrelse. Derfor er det også rigtigt, at gymnasiesystemet om end ikke dagligt så dog i hvert fald meget ofte er i dagspressens søgelys. Kroniker, artikler, ledere og polemikker har meget tit gymnasiet som emne.

Men hvem skriver nu disse artikler, og hvem deltager i disse polemikker? Ja, det gør folk af næsten enhver profession: jurister og rektorer, højskolefolk og professorer, læg og lærd mellem hinanden; tilsyneladende har den eneste betingelse for at få lov til at fremføre sin mening hidtil været, at man havde sin gymnasietid eller tilsvarende ungdom lykkelig og vel overstået. Nu kan det selvfølgelig ikke sjældent være en fordel at have en tilstand lidt på afstand, når dens sande værd skal vurderes; men man må samtidig have for øje, at jo ældre et billede er, desto utydeligere bliver det i konturerne, og jo ældre en situation er, jo svagere står den i erindringen. Det er rigtigt at hævde, at gennemsnitsgymnasiastens syn på gymnasiet i almindelighed er for subjektivt til at gælde generelt og til at kunne have betydning over en bredere front; men det er samtidig lynende forkert at antage, at de mere eller mindre bedagede mænd, der er ansvarlige for eventuelle systemskifter, har den eneste rette ide om sagen. Det er korrekt, at offentligheden stifter bekendtskab med rektorer og professorers meninger, men det er i høj grad forkert, at de, som har den mest nære forbindelse med gymnasiet, nemlig gymnasiasterne selv, ikke har virkelig mulighed for at fremføre deres ideer.

Derfor er "Kontakt" blevet startet! For at den gymnasieelev, der har sin ærlige og oprigtige opfattelse af forholdene, kan få lejlighed til gennem det trykte ord at delagtiggøre andre i sine

meninger.

Vi her på Gammel Hellerup er så heldig stillet, at vi har et skoleblad, hvori vi i temmelig vid udstrækning kan fremføre vore ideer. Skrives der imidlertid en virkelig vægtig artikel i vort blad, læses den af eleverne og af enkelte lærere her på skolen, hvorefter den hurtig glemmes. Dette er både set fra et forfatter-synspunkt og fra en større intergymnasiastisk synsvinkel et alt for u hensigtsmæssigt spild og fratager desuden hyppigt gymnasiasten lysten til at fortsætte sit skriftlige virke. Den blandt gymnasiaster så udbredte resignerede ligegyldighed overmander også ham. Kun meget få skolebladsskribenter er så heldige at få deres artikler trykt i tre dagblade, som Peter Saltorp fik sidste år. Optages en artikel imidlertid i "Kontakt", ses den for det første af 2500 gymnasiaster og lærere og har desuden langt betydeligere muligheder for at komme offentligheden for øje.

Derfor er "Kontakt" blevet startet, og derfor gør vi i "Skolebladet"s redaktion et arbejde for, at også vor skoles gymnasiaster kan få glæde af den nye institution. Et nærmere samarbejde mellem landets 8.200 gymnasieelever er i høj grad ønskeligt. Gymnasiesammenslutningen, G.S., er et middel til at nå dette mål, et andet - og nok så betydningsfuldt - er de danske skoleblades fællesorgan, "Kontakt". Det er vort håb, at Gammel Hellerup, der tidligere på så mange områder har vist sig som foregangsskolen, også på dette punkt vil gå i breschen for en moderne ide.

Vi i redaktionen håber, at rigtig mange gymnasieelever her fra skolen vil købe bladet. Det kommer den første i hver måned skoleåret igennem og koster 25 øre. Vi regner med allerede af "Kontakt"s maj-nummer at kunne sende et anseligt antal bestillinger til redaktionen i Odense. De, der vil have dette nummer, kan bare henvende sig i elevråds-kælderen eller hos en af redaktionens medlemmer og vil så modtage bladet den første skoledag i maj måned. "Skolebladet" går helt og fuldt ind for ideen og håber at blive fulgt af alle Gammel Hellerups gymnasieelever.

Ole Hyltoft.

* * *

Skuespilleren (som konge): Nu ved jeg ikke, hvem af mine to sønner, jeg skal give min krone.

En tilskuere: Giv dem 50 øre hver.

Verliebt - verlobt - verloren.

DANSKUNDERVISNINGEN (fortsat)

- Ja, hvorfor ikke? En teatertekst... jeg siger det med vilje en teatertekst med lige meget tryk på begge ord, fordi de to ting, teksten og teateret, hører sammen, egner sig ikke til at udlægges af en dansklærer. Hvis man for eks. læser Kaj Munks "Niels Ebbesen", synes man, det er banalt, men ser man det, kan man høre, at det er netop det, der skal siges og ikke spor mere! Der må da være noget særligt ved teateret, når det aften efter aften kan fange folk, for det er da ikke andet end nogle mennesker, der har klædt sig ud, noget pap og lys!

- Kan filmen ikke afløse det?

- Nej, film er konserves, der mangler aroma! Hvis De ser på folk i et teater under forestillingen, vil De se, hvorledes de spiller med, hvordan nogle former ordene med munden, hvordan handlingen afspejles i ansigterne, og De ved, hvor man er træt efter en sådan aften! Man taler om at slappe af, når man går i teateret, men for mig er det et stykke arbejde, jeg må udføre og sådan har de fleste det vist. Filmen kan man derimod ikke spille med i. Man mærker ikke den kontakt mellem skuespilleren og hans publikum...af gode grunde... den kontakt, der kan gøre underværker.

- Men malerkunsten?

- Ja, den forsømmes vel stadigvæk. Hvor er det forkert! Nogle mennesker finder først, hvad de søger netop der. Vi tror, vi er så forfærdelig moderne med hensyn til skolevæsenet, men realiteten er, at det går mere og mere tilbage. Skolen bliver ikke en virkelig skole, før den optager både malerkunst, musik og dramatik, som man har gjort det på de amerikanske colleges! Ha-

*

R E D A K T I O N E L T

"Skolebladet"s redaktion:

Ole Hyltoft. Redaktør og ansvarlig over for presseloven.
Telf. ØB. 6839.

Kurt Hansen. Annoncechef og medarbejder. Tlf. RY 1117 y.

Per Moberg. Medarbejder.

Torben Pedersen. Sekretær og medarbejder.

Atter har "Skolebladet" fået abonnements-tegning fra en dansk-amerikaner, idet hr. F.A. Olsen fra Vernon har tegnet sig som abonnent. Vi byder vor nye læser velkommen som abonnent og håber, at han vil få fornøjelse af vort "periodical".

Tegning af abonnement på "Skolebladet", som for resten af denne sæson samt for hele næste, altså skoleåret 53-54, koster kr. 4,50, kan foretages på adressen Ole Hyltoft, Næstvedgade 39, Ø. eller ved henvendelse til elevrådet eller til "Skolebladet"s redaktion. Vi håber i den kommende tid - især efter forandringen af bladets ydre - at modtage rigtig mange nye abonnenter.

Det næste nummer af "Skolebladet" udkommer i slutningen af maj måned og bliver antagelig på ca. 16 sider. Stof, der ønskes optaget i dette nummer, skal være redaktionen i hænde senest lørdag den 9. 5.

* * *

SKOLEKOMEDIEN 1953 (fortsat fra s. 2)

rerne os en hyggelig og udbytterig aften. Men æren er ikke alene deres. Der var også folk bag kulisserne.

Hans Krarup og Nehm leverede god musik - hvad med en skoletrio eller kvartet? Kulissen var kedelig og misforstået - her kunne en historielærer have hjulpet. En sanglærer burde have behandlet fællessangen - instruktøren lektor Mejlbo er vist ikke sangpædagog. Dette opvejes heldigvis af hans scenetække. Det hele gled godt, og dette er så meget mere bemærkelsesværdigt, fordi hr. Mejlbo var syg til generalprøven og de to første opførelser. Som erstatning ydede adjunkt Lorensen et udmærket arbejde. Han var en meget stor hjælp - tak!

Først og sidst dog tak til hr. Mejlbo for hans interesse og arbejde med skolekomedien. Han gav vores skole en værdig komedie.
Y.

... er den da nødvendig? (fortsat)

ser kan lægges ved psykisk overanstrengelse i ungdomsårene. Men der er vist heller ingen, der kan modbevise, at muligheden foreligger. Var det ikke værd at forsøge undersøgt i en tid, hvor alle pensa har tendens til at blive større og større.

Det er dog i det store og hele ikke kropsarbejderne, der får
(forts. næste side)

neuroser. Måske et fingerpeg.

Det er jo i udpræget grad ikke lysten, der driver værket, når børn læser lektier. Ikke engang når de går i skole. Den sikkerhedsventil eksisterer ikke mange steder.

Man tvinges til at læse lektier, af angst for at gå et point ned i engelsk i næste karakterbog, eller for at dumpe.

En gunstig skæbne har givet mig lejlighed til at prøve et eksperiment. Jeg læste ikke lektier, da jeg gik i skole. Først på grund af en veludviklet naturlig dovenskab. Siden på grund af en uenighed med vores skoles rektor. Han kaldte mig ind på sit kontor, da jeg lige var begyndt i gymnasiet og fortalte mig, at nu havde jeg klaret mig pænt i mellemskolen uden at bestille noget, men man kunne ikke få en ordentlig studentereksamen uden at læse hjemme.

Jeg ville vide, hvad en ordentlig studentereksamen var, og han lovede mig, at jeg ikke kunne få over 7,00 mg. Nu var vi i forvejen uenige om konkurrenceprinciper, indenfor sporten. Jeg kunne ikke nære mig for at tage handsken op, men lagde alle mine bøger hen på skolen, så man kunne se, at jeg ikke snød og læste hjemme.

Rektor vandt. Jeg stod fint, lige indtil man i det sidste fag, mit bedste, gav mig tg+. Jeg havde kunnet tåle et godt. Men jeg fik ikke alene 3 dejlige år ud af det, veloplagt i skolen og med masser af fritid. Jeg lærte også en fornuftig arbejdsform for åndeligt arbejde. Fornuftig ihvertfald for mig, og sikkert for adskillige andre.

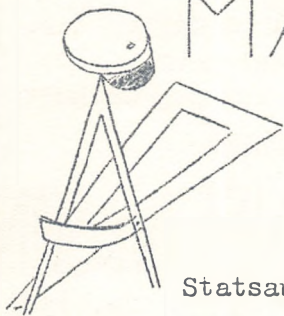
Det er min hypotese, at de mange timers læsning delvis spolerer studenters - og skoledrenge - evne til at lære deres stof. Mange af vore største videnskabsmænd har læst dage og nætter, vil man indvende. Javel, men det var af lyst. Det var ikke terping af facts, som de siden skulle stå til regnskab for.

I de fleste unge mennesker har de grove krav dræbt fornøjelsen ved at studere. Man ser på Universitetsbibliotekets læsesal studenter, der er faldet i søvn ved bordet, over deres bøger. Mon de fik meget ud af de sidste sider, før de faldt i søvn?

(fra "Kontakt")

* * *

En yngre forretningsmand er for tiden ved at lancere en ny cardigan-mode, specielt beregnet for skoleelever og yngre mennesker. Om ideen vil slå an på vores skole, er ikke let at spå; men hvis red. ikke tager meget fejl, er allerede flere - deriblandt end- og elevrådsformanden - set gå med en. Hvem ved? måske vil de tre hvide streger inden længe være almindelige på Gammel Hellerup!

MATEMATISKE

studenter vil være særligt velegnede som
STATSAUTORISEREDE REVISORER!

Om det ønskes, er jeg villig til at
give vejledning om uddannelsen.

Statsaut. revisor

Frans Bruun C. 15.588

DEN AMERIKANSKE

SKOLECARDIGAN
ER KOMMET!
Fås KUN hos
Britannia

Strandvej 187

SLAP AF I EN STOL FRA
ANKER MØBLER

Stort udvalg i enkeltmøbler.
Ombetragtning og reparationer
udføres på eget værksted.

STRANDVEJ 149

He. 3637

Astronomi:

Læreren: - Hvilke stjernebilleder består dyrekredsen af?

Eleven: - Først kommer skytten, så jomfruen og så - -

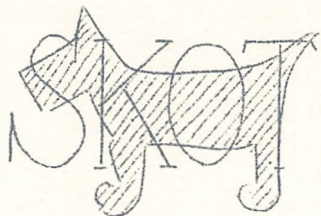
Læreren: - Hvad så?

Eleven: - Tvillingerne!

Hun: Jeg elsker dig (langt suk). - Elsker du også mig?

Han (lang pause): - Ja, min ven ... også dig.

KONFEKTURFORRETNINGEN

- Spejl, spejl på væggen der,
hvem er smukkeste her?
- Det er jeg, for jeg er købt
hos **GLARMESTER**

A. SØRENSEN & SØN

Marievej 1

He. 156

Scheel Larsen

I SENKRAM

Strandvej 193

He. 2901 - 4101

alt til

HAVE
HJEM

ALT i

sportsartikler.

KØB DET HOS

SPORTY

Hellerupvej 12

He. 7424

JØRGEN
WOLFF'S

MØBELSNEDKERI

Hellerupvej 13

He. 6530

FORÅRSKATALOGET

1953

er kommet

FORST- &

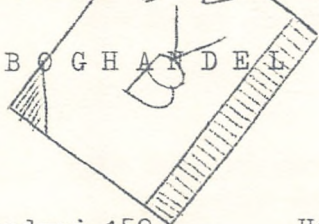
JAGTHUSET

Gl. Kongevej 119

C. 8632

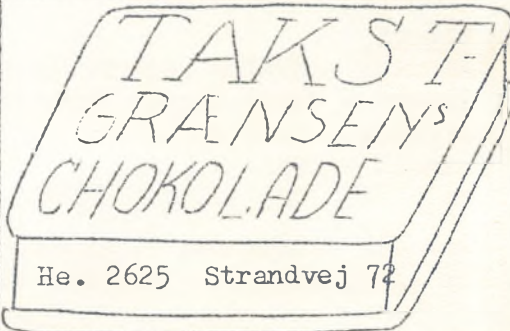
VOLDBYG'S

BØGHANDEL

Strandvej 159

He. 330

He. 2625 Strandvej 72